

[Lykketoft]

Hvis det hele så alligevel ikke skal koste noget, betyder det, at den proportionale skat, som regeringen vil gennemføre, skal være på et sted mellem 60 og 70 pct. Og så kan man jo hurtigt regne sig frem til, at det vil mere end æde lettelserne for de fleste mennesker med jævne indtægter, og så er vi med andre ord tilbage, hvor vi startede, nemlig at det reelt kun er dem i toppen, der vil få lettet skatten.

Jeg synes, statsministeren og skatteministeren skulle gøre sig den ulejlighed omsider at få regnet på tallene, før de begynder at strø om sig med gode ideer, der ikke hænger sammen.

Det eneste skattereformforslag, der hænger sammen, er det, socialdemokratiet har fremlagt. Det er blevet fremlagt på ny og i udbygget form i folketinget i går som beslutningsforslag nr. B 1. Det er et gennemregnet og detaljeret forslag. Det sikrer de nødvendige skatter på en mere rimelig og mere enkel måde, og det bygger på oplysninger om virkeligheden, som skatteministeriet selv har leveret under sidste års udvalgsarbejde i folketingets skatte- og afgiftsudvalg.

Socialdemokratiets forslag letter i bunden og skærper i toppen af indkomstpyramiden. De velhavende skal ikke, sådan som regeringen fortsat vil have det, kunne fradrage sig ud af enhver rimelig skattebetaling. Personfradraget skal forhøjes, medens det individuelle fradrag begrænses, og så skal der betales en proportionalskat for alle, hvor rentefradraget bevares fuldt ud. Men de få med store bruttoindtægter skal betale en tillægsskat af indtægt ud over 175.000 kr., og her er der ikke rentefradrag.

For de velhavende vil der altså blive tale om, at værdien af deres rentefradrag bliver beskåret i løbet af en kortere overgangsperiode. Derefter vil rentefradraget have samme værdi for alle, uanset om de har høj eller lav indkomst. Det vil øge – det er vi enige med regeringen i at der er behov for – interessen for opsparing og mindske interessen for gældsstiftelse. Det er et helt nødvendigt bidrag til at løse balanceproblemerne i dansk økonomi, at man fjerner en af de største tilskyndelser til gældsstiftelse.

Tillægsskatten er nødvendig. Uden den ville der blive et hul i statskassen på i hvert fald 8 mia kr., og uden den ville det ikke være muligt at sikre en bedre byrdefordeling

end i det nuværende skattesystem. Vi har forstået, at et flertal i folketinget hele tiden har været enig med os i, at der skal gennemføres en tillægsskat for dem, der tjener mest, og at der ikke skal være rentefradrag ved beregningen af denne tillægsskat. Vi går ud fra, at dette flertal vil fastholde deres skattepolitiske hovedsynspunkt. Det vil vi gøre alt for at sikre at de vil, for derved standses regeringens planer om skattelettelser for de rige, og kravet om en virkelig skattereform kan fastholdes, en reform, der både fører til forenkling og til en mere retfærdig byrdefordeling. Det haster.

Lawaetz (FP):

Det er klart, at en hel række talere har fremhævet statsministerens åbningstale – det er jo også den, der diskuteres – og så har der været nogle tilløb til at kritisere den, bl.a. for at statsministeren havde sprunget arbejdsløsheden som det største problem over med samlede ben. Ja, det er klart. Hvis man har en smule politisk hukommelse, vil man vide, at vi har hørt åbningstaler fra den tidligere statsminister hvert år, hvor han har brugt en side på at tale om arbejdsløsheden. Men hvad har det egentlig hjulpet? Resultatet trods den megen snak er blevet, at arbejdsløsheden er steget i ét væk.

Hr. Tørnæs fra venstre talte om, at socialdemokratiet har været passiv som opposition. Ja, det har de faktisk. I dag har de vist en enorm aktivitet, men hvilken form for aktivitet? Der er vi måske ved kernen. Hvis man ellers var stået op, kunne man allerede i morgenradioen høre, at nu skulle vi igen have en af disse negative dage i det stakkels lille land, der kæmper for at få bedre økonomiske forhold. Fra morgenstunden fik vi at vide, at nu kom socialdemokratiet – de var pludselig blevet aktive – med en dagsorden, som kunne vælte regeringen. Igen: helt uden samvittighed over for det erhvervsliv, vi skal leve af, sprøjter man sådan en ud, som er blevet diskuteret hele dagen, og folk ringer og spørger én, hvis man har lidt med erhvervslivet at gøre: får vi nu valg? Det er en form for aktivitet, som jeg i hvert fald ikke værdsætter.

I dag hører man den nye politiske ordfører, som jeg ellers har haft mange saglige diskussioner med, køre fuldstændig af sporet